

NASZ PROBOSZCZ. – Msgr. Francis Kowalczyk

(40 Testimonial Msgr Francis P. Kowalczyk. 1896-1968)

Z okazji czterdziestolecia Jego święceń kapłańskich, wypada byśmy podali krótki życiorys naszego ulubionego Proboszcza, Przewielebnego Ks. Infułata Franciszka P. Kowalczyka. Urodził się w Passaic, N. J. dnia 24 września, 1896 roku, syn śp. Piotra i śp. Marii z domu Potoczak. Po ukończeniu szkoły parafialnej św. Józefa w Passaic, uczęszczał do wyższej szkoły i kolegium Najśw. Marii Panny w Orchard Lake, Mich., które chlubnie ukończył w roku 1916. Następnie, studia filozoficzne i teologiczne pobierał na uniwersytecie Seton Hall i w Seminarium Niepokalanego Poczęcia w South Orange, N. J. gdzie otrzymał stopnie A.B. i M.A.

Święcenia kapłańskie udzielił mu śp. Ks. Biskup O'Connor dnia 10 czerwca, 1922 roku, a już następnego dnia odprawił Prymicje w swoim parafialnym kościele M. B. Różańcowej w Passaic, gdzie proboszczem był śp. Ks. Kanonik Stanisław Kruczek, protektor i opiekun młodego kapłana, któremu nawet po dziś dzień Ks. Kowalczyk pełen jest wdzięczności, a z którym jako Jego asystent współpracował przez długie lata. Przydzielony do swej rodzinnej parafii rzuca się w wir pracy, zakłada kluby i towarzystwa, roztacza swą pieczę szczególnie nad młodzieżą i dziećmi w parafii. Udziela się już jako młody kapłan w poczynaniach społeczno-organizacyjnych. Bierze czynny udział w zjazdach i sejmach. Każda sprawa katolicka czy polska ma w nim gorącego pracownika i protektora. Zdobywa sobie całkowicie zaufanie i uznanie proboszcza i parafian.

Dnia 1 stycznia, 1939 roku Ks. Kowalczyk zostaje proboszczem parafii M. B. Miłosierdzia w Whippany, N. J., gdzie z tym samym poświęceniem i energią ożywia życie parafialne i organizacyjne wśród parafian powierzonych jego pieczy.

Po śmierci śp. Ks. Kanonika Stanisława Kruczka, w dniu 1 stycznia, 1942 roku, wraca do parafii M. B. Różańcowej, by jako jej proboszcz, dalej prowadzić dzieło założyciela, swojego wielkiego protektora. W sześciu latach po objęciu parafii spłaca dług ciężący na parafii w sumie 186,000 dolarów i przy tym czyni polepszenia we wszystkich budynkach parafialnych.

Poza pracą duszpasterską, oddaje się ożywionej pracy organizacyjnej i społecznej. Jest Kapelanem Stanowego Oddziału Kongresu Polonii Amerykańskiej, Kapelanem Stowarzyszenia Synów Polski, Kapelanem Placówki 36 Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej, członkiem "Passaic Chapter" Amerykańskiego Czerwonego Krzyża i Wice-Przewodniczącym Passaic Redevelopment Agency. Przewodniczy w zbiorce pomocy dla Polski w diecezji Patersońskiej. Urządza zbiórki dla sierót i dzieci polskich, których los pozbawił rodziny i Ojczyzny. Staje na czele Skarbu Narodowego na stan New Jersey. Jest Prezesem Komitetu Ratunkowego na powiaty Passaic i Bergen, oddziału Rady Polonii Okręgu 5-go. Gdzie tylko zachodzi potrzeba udziela się dla dobra sprawy polskiej.

Za pracę społeczno-narodową, Rząd Rzeczypospolitej w Londynie, dnia 24 maja, 1952 roku, nadaje mu Złoty Krzyż Zasługi, a dnia 24 listopada, 1957 roku nadaje mu

najwyższe odznaczenie Krzyż Komandorski "Polonia Restituta". Ostatnio w r. 1961 Polonia metropolijna wybrała go Głównym Marszałkiem Parady Pułaskiego na 5 Ave., w Nowym Yorku.

Gorliwością swoją zwraca uwagę Ks. Biskupa, który powierza mu ważne funkcje w diecezji: sędziego prosynodalnego, egzaminatora młodych księży, prokuratora w sprawach małżeńskich oraz członka Diecezjalnej Rady Szkolnej. Otrzymuje też dekret nominacyjny na wicepostulatora procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego Arcybiskupa Jana Cieplaka.

Szczególnym uznaniem dla jego pracy jest nominacja dnia 13 września, 1954 roku, na prałata Domowego Jego świątobliwości Ojca Św., a najwyższym uznaniem nominacja dnia 29 lipca, 1958 roku, na Infułata, Protonotariusza Apostolskiego.

Szczęśliwie zaś się składa, że w obecnej chwili kiedy Ks. Kowalczyk obchodzi Czterdziestolecie Kapłaństwa i Dwudziestolecie swego proboszczowania na Różańcowie, mianuje go Ks. Biskup swoim Konsultorem Diecezjalnym. Ta ostatnia godność przydzieloną mu została kiedy leżał w szpitalu chory na serce, dnia 7 marca, 1962 roku.

Ks. Infułacie! Dziś składamy Ci z serca płynące życzenia, by Opatrzność Boża prowadziła drogiego nam proboszcza drogą szczytnego powołania kapłańskiego i dodała nowych sił do dalszej pracy dla dobra parafii i społeczeństwa, i na większą chwałę Bożą.

Szczęść Boże! Ad Multos Annos!

Wdzięczni Parafianie.